

КОЗА-ДЕРЕЗА

КОЗА-ДЕРЕЗА

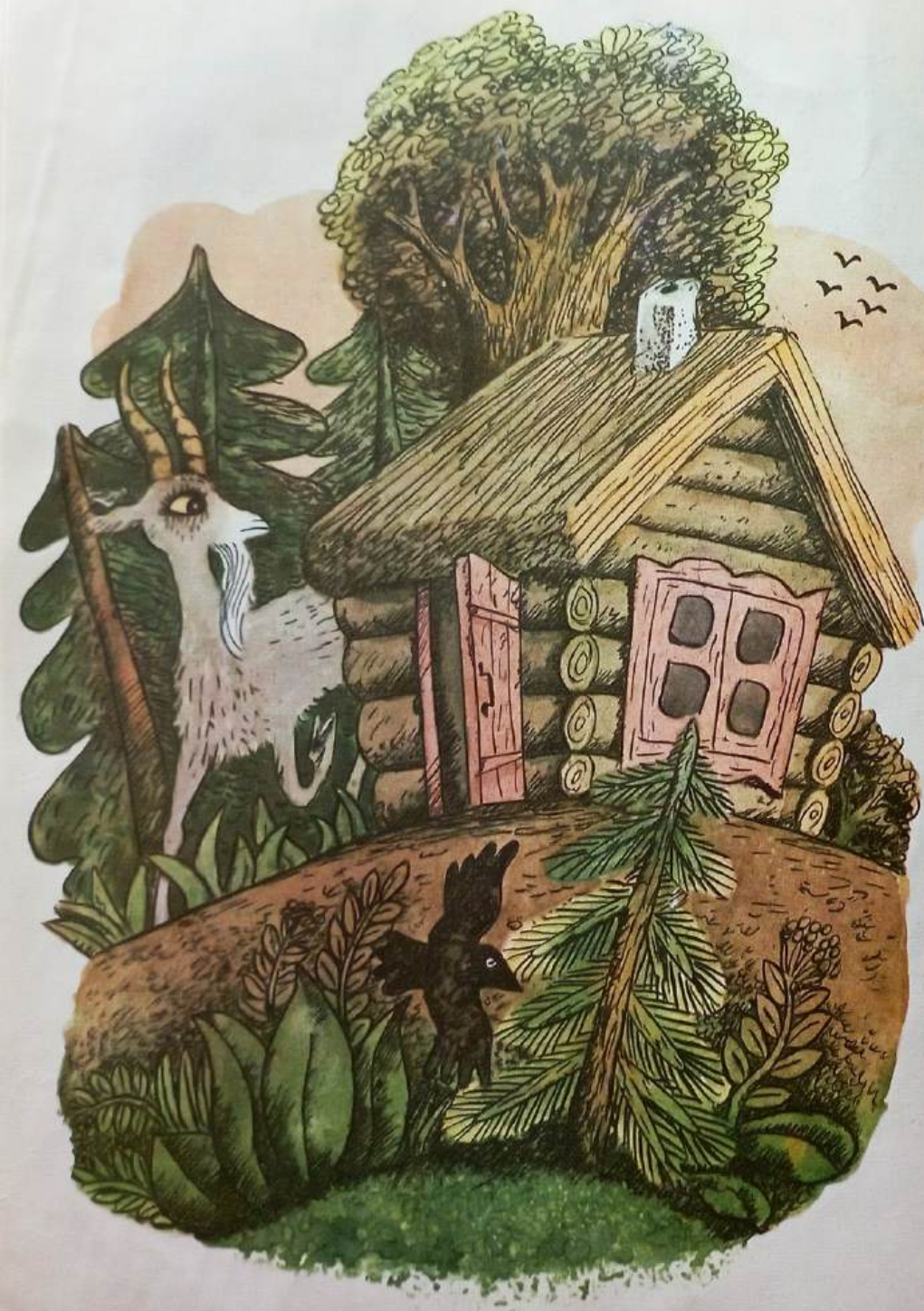
Українська народна казка

Малюнки В. Горбачова

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА» КИЇВ 1975

— Я коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена,
Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затончу,
Хвостиком замету,—
Тут тобі й смерть!

От зайчик злякався, вибіг з хатки, сів під дубком. Сидить та й плаче. Коли йде ведмідь та й питається:

— Чого ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені, ведмедику, не плакати, коли в моїй хатці звір страшний сидить?

А ведмідь:

— От я його вижену!

Побіг до хатки:

— А хто, хто в зайчиковій хатці?

А коза з печі:

— Я коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена.

Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Нікками затопчу,
Хвостиком замету,—
Тут тобі й смерть!

Ведмідь злякався.

— Ні,— каже,— зайчику-побігайчику, не вижену — боюсь.

От знов пішов зайчик, сів під дубком та й плаче. Коли йде вовк і питається:

— А чого це ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені, вовчику-братику, не плакати, коли в моїй хатці звір страшний сидить?

А вовк:

— От я його вижену!

— Де тобі його вигнати! Тут і ведмідь гнав, та не вигнав.

— Отже вижену!

Побіг вовк до хатки та й питається:

— А хто, хто в зайчиковій хатці?

А коза з печі:

— Я коза-дереза,
За три кони куплена,
Півбока дуплена.
Туну-туну ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету, —
Тут тобі й смерть!

Вовк злякався.

— Ні, — каже, — зайчику-побігайчику, не вижену — боюсь.

Зайчик знов пішов, сів під дубком та й плаче. Коли біжить лисичка, побачила зайчика та й питається:

— А чого ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені, лисичко-сестричко, не плакати, коли в моїй хатці страшний звір сидить?

А лисичка:

— От я його вижену!

— Де тобі, лисичко, його вигнати! Тут і ведмідь гнав — не вигнав, і вовк гнав, та не вигнав, а то ти!

— Отже вижену!
Побігла лисичка до хатки та:
— А хто, хто в зайчиковій хатці?
А коза з печі:

— Я коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена.
Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету,—
Тут тобі й смерть!

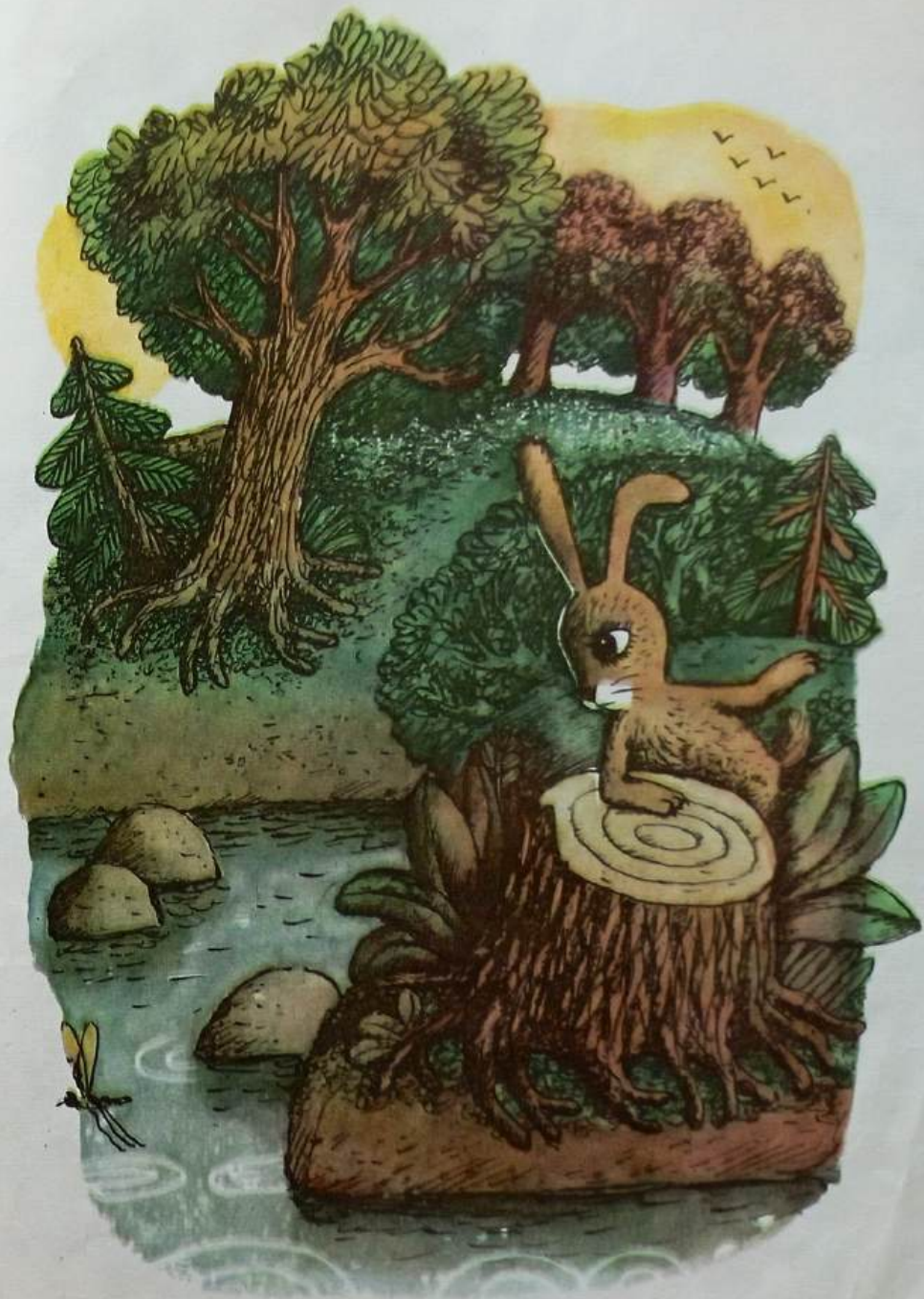
От лисичка теж злякалась.

— Ні,— каже,— зайчику-побігайчику, не вижену—
боюсь.

Пішов зайчик, сів під дубком та й знову плаче.
Коли це лізе рак-неборак та й питається:

— Чого ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені не плакати, коли в моїй хатці
страшний звір сидить?

Коза-дереза, Украинская народная сказка (На украинском языке)

ДЛЯ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА

Редактор Л. М. Кулаківська. Художній редактор В. А. Кавун. Технічний редактор Т. І. Розум. Коректор А. В. Безноско. Здано на виробництво 11. VII. 1974 р. Підписано до друку 18. XI. 1974 р. Формат 70×100^{1/16}. Папір № 1. Замовл. № 235. Фіз. друк. арк. 1. Обл.-вид. арк. 1,22. Умови. друк. арк. 1,3. Тираж 800 000. Ціна 10 коп. Видавництво «Веселка». Київ, Басейна, 1/2. Харківська книжкова фабрика «Комуніст» республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкнига» Держкомвидаву УРСР. Харків, вул. Енгельса, 11.

К 70801 — 005
М 206 (04) — 75 Інф. лист — 74

© Ілюстрації, видавництво «Веселка», 1975

